

Sygn. akt II Ka 399/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce w składzie:

Przewodniczący: SSO Magdalena Dąbrowska

Sędziowie: SSO Ryszard Warda

SSO Michał Pieńkowski (spr.)

Protokolant: Marlena Achcińska

przy udziale Andrzeja Luchcińskiego Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Ostrołęce

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2014 r.

sprawy:

H. K. oskarżonego o czyn z art. 291 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora Rejonowego w Wyszkowie

od wyroku Sądu Rejonowego w Wyszkowie z dnia 11 sierpnia 2014 roku

sygn. II K 868/13

orzeka:

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, iż wysokość orzeczonego wobec oskarżonego w pkt 4 wyroku przepadku korzyści majątkowej uzyskanej w wyniku przestępstwa określa na kwotę 794 (siedemset dziewięćdziesiąt cztery) złote,

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego przejmując je na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt II Ka 399/14

UZASADNIENIE

H. K. został oskarżony o to, że w bliżej nieustalonym okresie czasu przy czym nie wcześniej niż w dniu 5 sierpnia 2013 r. i nie później niż w dniu 8 sierpnia 2013 r. w bliżej nieustalonym miejscu za kwotę 120 zł. nabył od nieustalonych osób metalowe elementy w tym metalowy szlaban, koło napędowe od traka, przyrząd tnący do traka, różnego rodzaju śruby, nakrętki i podkładki pochodzące z demontażu słupa elektrycznego, kształtki hydrauliczne, metalową rurę o długości ok. 5 metrów, dwie ręczne pompy wody, jedną mechaniczną pompę wody bez silnika, ściągacz do bębnow kosiarki rotacyjnej, oraz inne drobne elementy złomu w postaci odpadów z prasy, krótkich rurek i kątowników o łącznej wartości 4000 zł. pochodzące z kradzieży dokonanej w dniach 5-8 sierpnia 2013 r. w K. na szkodę S. K., po czym zbył je na skupie złomu,

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Wyszkowie wyrokiem z dnia 11 sierpnia 2014 r., sygn. II K 868/13:

I. oskarżonego H. K. w ramach zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu uznał go winnym tego, że w bliżej nieustalonym okresie czasu przy czym nie wcześniej niż w dniu 5 sierpnia 2013 r. i nie później niż w dniu 8 sierpnia 2013 r. w bliżej nieustalonym miejscu za kwotę 120 zł. nabył od nieustalonych osób metalowe elementy w tym metalowy szlaban, koło napędowe od traka, przyrząd tnący do traka, różnego rodzaju śruby, nakrętki i podkładki pochodzące z demontażu słupa elektrycznego, kształtki hydrauliczne, metalową rurę o długości ok. 5 metrów, dwie ręczne pompy wody, jedną mechaniczną pompę wody bez silnika, ściągacz do bębnow kosiarki rotacyjnej, oraz inne drobne elementy złomu w postaci odpadów z prasy, krótkich rurek i kątowników o łącznej wartości nie mniejszej niż 794 zł., o których na podstawie towarzyszących okoliczności powinien być i mógł przypuszczać, że zostały uzyskane za pomocą czynu zabronionego (kradzieży dokonanej w dniach 5-8 sierpnia 2013 r. K. na szkodę S. K.), po czym zbył je na skupie złomu, który to czyn wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 292 § 1 k.k. i za to skazał go i wymierzył mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

III. na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 30 (trzydziestu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

IV. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego przepadek korzyści majątkowej uzyskanej w wyniku przestępstwa w wysokości 230 (dwieście trzydzieści) złotych;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego H. K. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Powyższy wyrok w części dotyczącej orzeczenia o srodku karnym na niekorzyść oskarżonego zaskarżył apelacją Prokurator.

Na podstawie art. 427 § 2 k.p.k. i art. 438 pkt 3 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść, a polegający na nieprawidłowym określeniu kwoty podlegającej przepadkowi tytułem środka karnego przewidzianego w art. 45 § 1 k.k., pomimo poczynienia ustaleń, iż oskarżony zbył uzyskane z przestępstwa przedmioty za nie mniej niż 794 zł., uzyskując przez to korzyść majątkową we wskazanej wysokości, a w takiej sytuacji, przedmiotem przepadku winna być taka właśnie suma.

W konkluzji apelacji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego na podstawie art. 45 § 1 k.k. przepadku osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 794 zł. i utrzymanie wyroku w pozostałej części w mocy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja Prokuratora była zasadna i zasługiwała na uwzględnienie.

Trafnie podnosi Prokurator w apelacji zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, a polegający na nieprawidłowym określeniu kwoty podlegającej przepadkowi tytułem środka karnego przewidzianego w art. 45 § 1 k.k.

W pierwszej kolejności zauważyć należy, iż Sąd Rejonowy na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności w postaci zeznań świadków i wyjaśnień oskarżonego złożonych zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i rozprawy, prawidłowo określił wartość mienia będącego przedmiotem zarzucanego oskarżonemu czynu na kwotę 794 zł. Jednakże, jak słusznie zauważa skarżący, błędna była konstatacja Sądu Rejonowego w zakresie wyliczenia kwoty korzyści majątkowej uzyskanej przez oskarżonego w wyniku przestępstwa, która w realiach przedmiotowej sprawy winna ulec przepadkowi. Nie można bowiem zgodzić się z

twierdzeniem Sądu meriti, iż z uwagi na fakt, iż w niniejszej sprawie ustalenie na etapie postępowania sądowego rzeczywistej korzyści majątkowej, jaką osiągnął oskarżony z popełnienia przestępstwa, okazało się niemożliwe, bowiem w skład sprzedanego przez oskarżonego złomu wchodziła także lodówka nie pochodząca z kradzieży, której wartości w toku postępowania nie udało się ustalić, należało kierując się treścią art. 5 § 2 k.k., zasądzić kwotę przyznaną przez oskarżonego, tj. kwotę 230 zł., uznając ją za ustaloną do tej wysokości. Zważyć bowiem należy, iż jakkolwiek w skład złomu sprzedanego przez oskarżonego w dniu 8 sierpnia 2013 r. oprócz rzeczy pochodzących z kradzieży wchodziła także lodówka, jednakże na podstawie wyjaśnień złożonych przez oskarżonego wywnioskować można, iż jej wartość była faktycznie znikoma i nie miała większego wpływu na uzyskaną przez oskarżonego należność. Nadmienić przy tym wypada, iż powyższą okoliczność zdaje się zauważać także Sąd Rejonowy, skoro w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku stwierdza, iż wartość uzyskana za złom pochodzący z lodówki, przy uwzględnieniu jej standardowej wagi oraz odjęciu elementów plastikowych, gumowych i innych tworzyw nie przyjmowanych w punktach złomu, była znikoma.

Stwierdzić zatem należy, iż skoro Sąd Rejonowy ustalając wartość objętych zarzutem przedmiotów pochodzących z kradzieży oparł się na kwocie, jaką oskarżony H. K. otrzymał w zamian za sprzedany złom, to winien uwzględnić tę okoliczność przy ustalaniu wysokości korzyści majątkowej osiągniętej przez oskarżonego i przyjąć, iż wynosiła ona 794 zł. W takiej też wysokości Sąd Rejonowy winien orzec jej przepadek.

Mając powyższe na względzie, Sąd Okręgowy dokonał korekty zaskarżonego wyroku w ten sposób, iż wysokość orzeczonego wobec oskarżonego w pkt 4 wyroku przypadku korzyści majątkowej uzyskanej w wyniku przestępstwa określił na kwotę 794 zł. W pozostałym zaś zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 634 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223) zwalniając oskarżonego z obowiązku ich poniesienia. Za wydaniem przedmiotowego rozstrzygnięcia przemawiały względy słuszności, bowiem konieczność przeprowadzenia kontroli odwoławczej wyroku Sądu I instancji i zmiany wydanego rozstrzygnięcia była wynikiem błędu Sądu Rejonowego.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.